Urzędówka
Starostwa Pszczyńskiego.

Wychodzi w każdą s o b o t ę. Prenumerata miesięczna 1,20 zł. bez portorjum. Ogłoszenia za wiersz trzyłamowy lub jego miejsce 0,25 zł., z obcych powiatów 0,30 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Za redakcję odpowiedzialny: za część urzędową sekretarz T u l a j a. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy A l f o n s L o k a y w P s z c z y n i e.

Nr. 30. P s z c z y n a, dnia 25. lipca **1931.**

C z ę ś ć u r z ę d o w a.

Komunikat
dla Lekarzy, Akuszerek i Wychowawców.

Wyciąg z ustawy
(w tłumaczeniu polskim)

o opiece nad kalekami z dnia 6. V. 1920 r. (Zb. Ust. Prus. str. 280).

§ 3.

1) Lekarz, który przy wykonywaniu swego zawodu zauważy kalectwo u osoby poniżej lat 18-tu winien o swem spostrzeżeniu zrobić doniesienie w ciągu jednego miesiąca, z podaniem nazwiska i imienia kaleki, oraz z określeniem kalectwa.

2) Lekarz lub położna przy udzielaniu pomocy połogowej są zobowiązani do zbadania noworodka, czy nie zachodzą objawy kalectwa, a w razie stwierdzenia kalectwa winien o tem złożyć doniesienie.

3) Obowiązek zgłaszania nie istnieje wtedy, jeżeli już poprzednio złożono po myśli tej ustawy wystarczające doniesienie.

4) Zaniedbania obowiązku zgłoszenia będą karane do 300,— zł albo aresztem do czterech tygodni.

§ 4.

1) Nauczyciele (nauczycielki), którzy przy pełnieniu publicznego obowiązku nauczania, lub dokształcania u swych uczni spostrzegą objawy kalectwa winni są uczni (uczenice) tych zgłosić.

2) Za nieprzestrzeganie przepisów tego rozporządzenia grozi grzywna do 300,— zł. lub kara aresztu do czterech tygodni.

§ 5.

Lekarze jak również osoby pielęgnujące chorych i wszelkie inne osoby zajmujące się zawodowo wychowaniem nieletnich, którzy przy wykonywaniu swego zawodu zauważą u osób młodocianych do lat 18-tu oznaki zagrażającego kalectwa są zobowiązane o tem donieść.

§ 9.

Kalectwo po myśli tej ustawy zachodzi wtedy, gdy osobie (kalece) wskutek przyrodzonego czy nabytego cierpienia (choroby) kości, stawu, muskułu, albo nerwów, lub wskutek braku ważnego członka albo jego części, używanie tułowia oraz członków, jest utrudniony nie tylko przejściowo w ten sposób, że zdolność zarobkowa na rynku pracy najprawdopodobniej w większej mierze będzie zahamowana.

Rozporządzenie

o obowiązku zgłaszania kalek z dnia 8 września 1920 r.

Na mocy ustawy o opiece nad kalekami z dnia 6. maja 1920 r. (Zb. Ust. Prus. str. 280) ustanawiam dla całego obszaru państwa co następuje:

Zgłoszenia kalek uskuteczniane po myśli § 3, 4 i 5 ustawy należy przesyłać pod adresem Lekarza Powiatowego.

Kartki korespondencyjne z wydrukowanemi zgłoszeniami można otrzymać w Urzędach Gminnych i Magistratach.

Poradnia dla kalek w wieku do lat 18 czynna jest codziennie w godzinach urzędowych od 9 do 12 przedpołudniem i mieści się w gmachu administracyjnem Wydziału Powiatowego (Starostwo) w Pszczynie ul. 3. maja (Oddział Opieki Społecznej).

Lekarzem Poradni dla kalek jest Dr. Maksymiljan Cichy w Pszczynie, Rynek. Przyjmuje on w sprawach opieki nad kalekami do badania **w środy każdego pierwszego tygodnia w miesiącu** od godziny 11 — 13-tej i od 16 — 18-tej.

Pszczyna, dnia 16. lipca 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Dr. Jarosz.

L. G. 1477.

Polska stacja badania wędrówek ptaków. Pszczyna, dnia 9. lipca 1931 r.

Badaniem wędrówek ptaków oraz ich obrączkowaniem zajmuje się w Polsce „Stacja Badania Wędrówek Ptaków“ istniejąca przy Państwowem Muzeum Zoologicznem w Warszawie.

Współpracownicy Stacji zakładają schwytanym w różnych punktach kraju ptakom na nóżki lekkie aluminiowe obrączki, z wyrytym numerem kolejnym oraz nazwą Stacji, — poczem wypuszczają ptaka na wolność.

Wyniki badań zależne są przedewszystkiem od tego, czy przygodni znalazcy obrączkowych ptaków, zawiadomią Stację o swem spostrzeżeniu — uprasza się przeto o odsyłanie pod adresem Państwowego Muzeum Zoologicznego (Warszawa, Krakowskie Przedmieście 26/28) obrączek zdjętych z nóg ptaków, czy to zabitych, czy schwytanych, czy też przygodnie znalezionych, niezależnie od tego z jakiej stacji polskiej czy zagranicznej — obrączka pochodzi.

Do przesłanej obrączki, a lepiej jeszcze do ptaka wraz z obrączką należy dołączyć kartkę z nazwiskiem i adresem wysyłającego oraz dokładną wiadomością w jakiej miejscowości (Województwo, powiat, gmina) ptaka znaleziono, zabito, czy też schwytano. —

Koszt przesyłki na żądanie będzie zwrócony.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Starosta. w z. Dr. Riess.

L. G. 924/2.

Dotyczy: Pobieranie opłat od ogierów nieposiadających świadectw uznania.

Pszczyna, dnia 18. lipca 1931 r.

Do

PP. Burmistrzów i Naczelników Gmin

w powiecie.

W ślad za tut. pismem okólnem z dnia 31. marca br. L. G. 924, oraz ogłoszeniem w Urzędówce Starostwa Pszczyńskiego z dnia 4. kwietnia br. Nr. 14 str. 52, dotyczącem pobierania opłat od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, zwracam uwagę na poniżej zapodaną Instrukcję i Obwieszczenie, przyczem zaznaczam, że instrukcja przesłana gminom tut. pismem z dnia 14. I. br. L. G. 2767/2, jest nieważna.

Równocześnie zarządzam przedkładanie Starostwu **najpóźniej do dnia 15. września br. trzech spisów wyszczególnionych w § 9 Instrukcji poniżej ogłoszonej p. 1, 2 i 3.**

W końcu jeszcze raz wzywam te gminy, które dotychczas nie zapotrzebowały w Starostwie pokwitowań (patrz § 6 instrukcji) ażeby takowe natychmiast zapotrzebowały, gdyż pokwitowania te muszą być opieczętowane pieczęcią Starostwa i odpowiednio ponumerowane.

Starosta:

(—) Dr. Jarosz.

INSTRUKCJA

Ministra Rolnictwa z dnia 12. czerwca 1931 r.

dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy z dnia 23. marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247) w brzmieniu ustawy z dnia 21. marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339).

§ 1.

Zarządy gmin obowiązane są każdego roku w grudniu, w roku zaś 1931 w czerwcu, rozplakatować na obszarze gminy w miejscach widocznych i w dostatecznej ilości obwieszczenia o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Obwieszczenia te będą zawierały treść, podaną w zał. Nr. 1 do instrukcji niniejszej, obwieszczenia zaś w sprawie opłat za rok 1931 — treść, podaną w zał. Nr. 1. A do instrukcji niniejszej.

Zarządy gmin, które w roku 1931 rozplakatowały już przewidziane w dotychczas obowiązującej instrukcji obwieszczenia w sprawie opłat za rok 1931, mogą w inny sposób w gminie praktykowany, podać do wiadomości publicznej treść, jaka jest przewidziana w obwieszczeniach w sprawie opłat za rok 1931 (zał. Nr. 1 A).

§ 2.

Zarząd gminy obowiązany jest przyjmować zgłoszenia ogierów, podlegających opłacie, każdego roku do dnia 1 lutego włącznie, w roku zaś 1931 do dnia 1 lipca włącznie. W gminach zbiorowych przyjmowanie zgłoszeń może być przez zarząd gminy powierzone również sołtysom.

Zarząd gminy winien przyjmować zgłoszenia zarówno pisemne jak ustne. Zgłoszenie ogiera zarzad gminy wpisuje do zaprowadzonego w tym celu spisu ogierów (wzór Nr. 1.). Spis ten winien być sporządzony i wypełniany atramentem. Na żądanie zgłaszającego zarząd gminy obowiązany jest wydać bezpłatne zaświadczenie o dokonaniu zgłoszenia. Zaświadczenie takie winno być sporządzone według wzoru Nr. 2.

§ 3.

Każdego roku w czasie od 2 — 7 lutego, w roku zaś 1931 w czasie od 2 — 7 lipca, zarząd gminy obowiązany jest sprawdzić, czy na obszarze gminy znajdują się ogiery podlegające opłacie, które nie zostały zapisane do spisu ogierów; ogiery takie należy do tych spisów zapisać. Natomiast winny być wykreślone z tego spisu ogiery, nieposiadające świadectw uznania, które po dniu zgłoszenia, a nie później niż w dniu 1. lutego, w roku zaś 1931. nie później niż 1. lipca

a) przeszły na własność Państwa,

b) padły,

c) przeszły do używania w celach naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych,

d) przeszły do kopalni,

e) uczestniczyły w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów, pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie Ministerstwa Rolnictwa, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach,

f) nabyły wady organiczne, wskutek których nie mogą być poddane kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia, pod warunkiem, że okoliczność ta jest stwierdzona świadectwem powiatowego lekarza weterynaryjnego.

g) zostały wykastrowane,

h) przeszły do innej gminy.

O zmianie przez ogiery gminy pobytu (pkt. h), zarząd gminy, w której ogier został zgłoszony, winien zawiadomić gminę, do której ten ogier przeszedł celem zapisania ogiera do spisu ogierów prowadzonego przez gminę nowego miejsca pobytu ogiera.

§ 4.

Niezwłocznie po dokonaniu sprawdzenia spisu (§ 3) zarząd gminy winien przesłać posiadaczom ogierów, podlegających opłacie wezwanie do uiszczenia opłaty z podaniem terminu, w którym opłata ma być uiszczona (§ 5), i pouczeniem że w razie nie uiszczenia opłaty w przepisanym terminie, opłata zostanie, zgodnie z obowiązującemi przepisami, ściągnięta przymusowo z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

§ 5.

Opłaty od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, zarząd gminy winien przyjmować dopiero po dokonaniu sprawdzenia spisu ogierów stosownie do § 3 instrukcji niniejszej.

Opłaty te winny być wnoszone najpóźniej do dnia 1. kwietnia włącznie każdego roku, w roku zaś 1931. do dnia 1. września włącznie.

Za rok 1931. nie należy pobierać od posiadaczy opłat od ogierów, które uzyskają świadectwa uznania nie później niż 1. września tego roku.

§ 6.

Na dowód uiszczenia opłaty zarząd gminy sporządzać będzie przez kalkę pokwitowanie (wzór Nr. 3). Pierwszy egzemplarz pokwitowania, napisany chemicznym ołówkiem, pozostaje w kwitarjuszu, drugi zaś napisany przez kalkę winien być wydany płatnikowi. Wniesienie opłaty winno być zapisane do spisu ogierów (wzór Nr. 1.)

Pokwitowanie winno być wypełnione czytelnie i zaopatrzone w podpis osoby, pobierającej opłatę, oraz w odcisk okrągłej pieczęci zarządu gminy. Druk pokwitowania zepsuty przy wypełnianiu należy pozostawić w kwitarjuszu.

§ 7.

Wpływy pieniężne, powstałe z opłat, wniesionych do dnia ustanowionego jako termin płatności (§ 5), zarząd gminy winien, po potrąceniu na swą korzyść 25 % (§ 8), wpłacić do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17) nie później, niż po upływie dni 10, licząc od tego terminu (§ 5).

Wnosząc do kasy skarbowej opłaty, zarząd gminy winien złożyć w kasie skarbowej deklarację (wzór Nr. 4.) Jeden egzemplarz deklaracji zarząd gminy zachowuje u siebie.

§ 8.

Przypadające gminie 25 % z ogólnej sumy wniesionych opłat zatrzymuje zarząd gminy na rzecz gminy.

§ 9.

Każdego roku, nie później niż po upływie 15 dni od dnia terminu płatności (§ 5), zarząd gminy obowiązany jest przesłać powiatowej władzy administracji ogólnej, a gmina stanowiąca powiat miejski, wojewodzie:

1) wypełnione spisy ogierów, (wzór Nr. 1);
2) spis posiadaczy ogierów, którzy nie dokonali zgłoszenia w terminie przepisanym (§ 2);
3) cyfrowe zestawienie wyników ściągniętych opłat według wzoru Nr. 5.

§ 10.

Po upływie terminu płatności zarząd gminy winien w sposób w gminie praktykowany upomnieć płatników, którzy nie uiścili opłaty, a następnie wdrożyć potrzebne kroki egzekucyjne przez własne organa.

§ 11.

Od płatników, którzy nie uiścili opłat w ciągu dni 14 od dnia terminu płatności (§ 5), zarząd gminy winien pobrać karę za zwłokę, przewidzianą w ustawie z dnia 31. lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

O ile chodzi o koszty, spowodowane postępowaniem egzekucyjnem, zarządy gmin uprawnione są pobierać na rzecz swoją opłaty egzekucyjne określone w art. 7 ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

§ 12.

Przyjmowanie przez zarząd gminy opłat, wpłacanych po terminie płatności (§ 5), i kar za zwłokę oraz dalsze postępowanie z temi kwotami odbywa się na zasadach ustalonych w §§ 6 — 9 z następującemi zmianami:

Opłaty od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, po potrąceniu 25% na rzecz gminy (§ 8), a także karty za zwłokę, winny być przez zarząd gminy wpłacone do kasy skarbowej na dochód Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17), o ile uzyskana kwota wynosi 1 000 zł. w każdym zaś razie co trzy miesiące.

Wypełnione spisy ogierów (wzór Nr. 1) oraz zestawienia cyfrowe (wzór Nr. 5) dotyczące opłat a także kar za zwłokę, ściągniętych przez zarząd gminy za czas od dnia następnego po terminie płatności (§ 5) do dnia 31. grudnia danego roku, obowiązane są zarządy gmin przesyłać powiatowej władzy administracji ogólnej, gminy zaś, stanowiące powiaty miejskie, wojewodzie najpóźniej do dnia 10-go stycznia następnego roku.

§ 13.

Druki obwieszczeń o opłatach od ogierów (§ 1), spisy ogierów (wzór Nr. 1), zaświadczeń o dokonaniu zgłoszenia (wzór Nr. 2), kwitarjuszy (wzór Nr. 3) i zestawień cyfrowych (wzór Nr. 5) zostaną dostarczone zarządowi gmin przez powiatową władzę ad-

ministracji ogólnej z wyjątkiem gmin, stanowiących powiaty miejskie, które same winny zaopatrzyć się w druki.

Koszty sporządzenia tych druków pokrywają gminy z przypadających im 25 % z ogólnej sumy wniesionych opłat (§ 8.)

§ 14.

Zarządy gmin obowiązane są przechowywać spisy ogierów i kwitarjusze przez 2 lata, następujące po roku, do którego się odnoszą.

§ 15. X)

Instrukcja Ministra Rolnictwa z dnia 24. listopada 1930 r. dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy z dnia 23. marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, traci moc obowiązującą.

Minister Rolnictwa.
(—) L. J. Połczyński.

X) **Uwaga: do § 15:**
Instrukcja ogłoszona w Nr. 44 Gazety Urzędowej Woj. Śl. z dnia 20. grudnia 1930.

Obwieszczenie

o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Zarząd gminy . . . . . . podaje do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 23. marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), oraz ustawy z dnia 21. marca 1929 r. oraz ustawy z dnia 21. marca 1931 r. o zmienie niektórych przepisów ustawy z dnia 23. marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339) będzie pobierana w roku 1931 opłata na rzecz Państwa od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (licencji).

Opłata wynosi 50 zł. od ogiera.

Od powyższej opłaty wolne są:

1. ogiery, które nie ukończyły 3-ch lat, licząc od dnia 1. stycznia tego roku, w którym się koń urodził,
2. ogiery, które przed dniem 1. stycznia 1931 r. ukończyły 15 lat,
3. niżej wymienione ogiery, które nie później niż w dniu 1. lipca 1931 r.:
   a) przeszły na własność Państwa,
   b) padły,
   c) przeszły do używania w celach naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych,
   d) przeszły do kopalni,
   e) uczestniczyły w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie Ministerstwa Rolnictwa, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach.
   f) nabyły wady organiczne, wskutek których nie mogą być poddane kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia,
   g) zostały wykastrowane.

Okoliczności wymienione w punktach 2 i 3 lit. F), muszą być stwierdzone na podstawie świadectwa, wydanego przez powiatowego lekarzą weterynaryjnego.

Opłaty pobierane będą przez zarząd gminy począwszy od dnia 6. lipca 1931 r.

Zarząd gminy wzywa przeto posiadaczy ogierów podlegających opłacie, aby w

czasie do dnia 1. lipca 1931 r. włącznie zgłosili te ogiery w zarządzie gminy.

Zarząd gminy oznajmia jednocześnie, że:

1) kto w przepisanym terminie, t.j. do dnia 1. lipca 1931 r. nie zgłosi ogiera podlegającego opłacie, ulegnie karze pieniężnej do 100 zł. lub karze zastępczej aresztu do 3-ch dni (art. 6 ustawy),
2) posiadacze ogierów podlegających opłacie obowiązani są do dnia 1. września 1931 r. wnieść do kasy zarządu gminy opłatę w wysokości 50 zł. od ogiera,
3) opłaty nieuiszczone do dnia 1. września 1931 r. będą zgodnie z obowiązującemi przepisami ściągnięte przymusowe z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych.

.... dnia.................... 19........ r.

Zarząd gminy:

L. G. 1726/1.

Dotyczy: Pryszczyca w powiecie pszczyńskim, zamknięcie powiatu dla wywozu zwierząt racicowych.

Pszczyna, dnia 24. lipca 1931 r.

Wskutek stwierdzenia pryszczycy w gminie Paniowy tut. powiatu zakazuje się na podstawie § 169 rozp. Min. Roln. z 9. I. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19) oraz reskr. Min. Rolnictwa z dnia 21. VII. 1931 r. L. W. 4008 W. 1, wywozu zwierząt racicowych zagranicę z powiatu pszczyńskiego.

Starosta.
(—) Dr. Jarosz.

L. G. 1726.

W zagrodzie Józefa Dudka oraz we dworze „Godula“ w Paniowach, stwierdzono urzędowo pryszczycę, — Wobec tego Starostwo zarządzeniem z dnia 24. VII. br. utworzyło okręg zapowietrzony, obejmujący całą gminę Paniowy, zaś gminy: Stara-Kuźnia, Borowa-Wieś, Panewnik, Śmiłowice i Mokre okręg zagrożony pryszczycą.

Pszczyna, dnia 23. lipca 1931 r.

Starosta.
Dr. Jarosz.

L. G. 1725.

W zagrodzie Pawła Kojzarka w Piasku, stwierdzono urzędowo różycę świń.

Pszczyna, dnia 24. lipca 1931 r.

Starosta.
Dr. Jarosz.

Widuch Anastazja zamieszkała w Mikołowie zamierza wybudować dom mieszkalny na realności swej (parcela Nr. 47) poza zabudowanym obwodem miasta Mikołowa.

Wniosek jej o zezwolenie na osiedlenie się zostanie w najbliższych dniach ogłoszony w Pszczynie i Mikołowie.

Pszczyna, dnia 13. lipca 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Dr. Jarosz.

Jakób Antecki zamieszkały w Górze zamierza wybudować dom mieszkalny na realności swej (parcela Nr. 85) poza zabudowanym obwodem gminy Góra.

Wniosek jego o zezwolenie na osiedlenie się zostanie w najbliższych dniach ogłoszony w gminie Góra.

Pszczyna, dnia 14. lipca 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Dr. Jarosz.

Waleska Stencel, zamieszkała w Mikołowie zamierza wybudować dom mieszkalny na realności swej (parcela nr. 58) poza zabudowanym obwodem miasta Mikołowa.

Wniosek jej o zezwolenie na osiedlenie się zostanie w najbliższych dniach ogłoszony w Pszczynie i Mikołowie.

Pszczyna, dnia 13. lipca 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Dr. Jarosz.

Obwieszczenie.

Dnia **9. sierpnia 1931 r. o godzinie 15-tej** wydzierżawi się w oberży Jana Laska w drodze publicznego przetargu

polowanie gminne gminy Góra

o obszarze 190 ha.

Niżej podpisany zastrzega sobie wolny wybór oferenta. Warunki wyłożone są od dnia 25. lipca do dnia 8. sierpnia br. w urzędzie gminnym do publicznego wglądu.

Góra, dnia 20. lipca 1931 r.

Przełożony Spółki Łowieckiej.
Faruga.